Dutt Bavani । दत्त बावनी

जय योगीश्वर दत्त दयाळ ।

तूंच एक जगती प्रतिपाळ ॥ १॥

अत्र्यनुसये करूनि निमित्त ।

प्रगटसि जगतास्तव निश्चित ॥ २॥

ब्रह्माऽच्युतशंकर अवतार ।

शरणांगतासि तूं आधार ॥ ३॥

अंतर्यामी ब्रह्मस्वरूप ।

बाह्य गुरु नररूप सुरूप ॥ ४॥

काखिं अन्नपूर्णा झोळी ।

शांति कमंडलु करकमळी ॥ ५॥

कुठें षड्भुजा कोठें चार ।

अनंत बाहू तूं निर्धार ॥ ६॥

आलो चरणी बाळ अजाण ।

दिगंबरा, उठ जाई प्राण ॥ ७॥

ऐकुनि अर्जुन-भक्ती-साद ।

प्रसन्न झाला तूं साक्षात् ॥ ८॥

दिधली ऋद्धी सिद्धी अपार ।

अंती मोक्ष महापद सार ॥ ९॥

केला कां तूं आज विलंब?

तुजविण मजला ना आलंब ॥ १०॥

विष्णुशर्म द्विज तारुनिया ।

श्राद्धिं जेंविला प्रेममया ॥ ११॥

जंभे देवा त्रासविले ।

कृपामृते त्वां हांसविलें ॥ १२॥

पसरी माया दितिसुत मूर्त ।

इंद्रा करवी वधिला तूर्त? ॥ १३॥

ऐसी लीला जी जी शर्व ।

केली, वर्णिल कैसी सर्व? ॥ १४॥

घेई आयु सुतार्थी नाम ।

केला त्यातें तूं निष्काम ॥ १५॥

बोधियले यदु परशुराम ।

साध्य देव प्रह्लाद अकाम ॥ १६॥

ऐसी ही तव कृपा अगाध ।

कां न ऐकसी माझी साद ॥ १७॥

धांव अनंता, पाहि न अंत ।

न करी मध्येच शिशुचा अंत ॥ १८॥

पाहुनि द्विजपत्नीकृत स्नेह ।

झाला सुत तूं निःसंदेह ॥ १९॥

स्मर्तृगामी कलितार कृपाळ ।

जडमुढ रजका तारी दयाळ ॥ २०॥

पोटशुळी द्विज तारियला ।

ब्राह्मणश्रेष्ठी उद्धरिला ॥ २१॥

सहाय कां ना दे अजरा? ।

प्रसन्न नयने देख जरा ॥ २२॥

वृक्ष शुष्क तूं पल्लविला ।

उदास मजविषयी झाला ॥ २३॥

वंध्या स्त्रीची सुत-स्वप्नें ।

फळली झाली गृहरत्नें ॥ २४॥

निरसुनि विप्रतनूचे कोड ।

पुरवी त्याच्या मनिचें कोड ॥ २५॥

दोहविली वंध्या महिषी ।

ब्राह्मण दारिद्र्या हरिसी ॥ २६॥

घेवडा भक्षुनि प्रसन्न-क्षेम ।

दिधला सुवर्ण घट सप्रेम ॥ २७॥

ब्राह्मण स्त्रीचा मृत भ्रतार ।

केला सजीव, तूं आधार ॥ २८॥

पिशाच्च पीडा केली दूर ।

विप्रपुत्र उठवीला शूर ॥ २९॥

अंत्यज हस्तें विप्रमदास ।

हरुनी रक्षिले त्रिविक्रमास ॥ ३०॥

तंतुक भक्ता क्षणांत एक ।

दर्शन दिधले शैलीं नेक ॥ ३१॥

एकत्र वेळी अष्टस्वरूप ।

झाला असती, पुन्हां अरूप ॥ ३२॥

तोषविले निज भक्त सुजात ।

दाखवुनि प्रचिती साक्षात ॥ ३३॥

हरला यवननृपाचा कोड ।

समता ममता तुजला गोड ॥ ३४॥

राम-कन्हैया रूपधरा ।

केल्या लीला दिगंबरा! ॥ ३५॥

शिला तारिल्या, गणिका, व्याध ।

पशुपक्षी तुज देती साद ॥ ३६॥

अधमा तारक तव शुभ नाम ।

गाता किती न होती काम ॥ ३७॥

आधि-व्याधि-उपाधि-गर्व ।

टळती भावें भजतां सर्व ॥ ३८॥

मूठ मंत्र नच लागे जाण ।

पावे नर स्मरणे निर्वाण ॥ ३९॥

डाकिण, शाकिण, महिषासूर ।

भूतें, पिशाच्चें, झिंद, असूर ॥ ४०॥

पळती मुष्टी आवळुनी ।

धून-प्रार्थना-परिसोनी ॥ ४१॥

करुनि धूप गाइल नेमें ।

दत्तबावनी जो प्रेमें ॥ ४२॥

साधे त्याला इह परलोक ।

मनी तयाच्या उरे न शोक ॥ ४३॥

राहिल सिद्धी दासीपरी ।

दैन्य आपदा पळत दुरी ॥ ४४॥

नेमे बावन गुरुवारी ।

प्रेमे बावन पाठ करी ॥ ४५॥

यथावकाशे स्मरी सुधी ।

यम ना दंडे त्यास कधी ॥ ४६॥

अनेक रूपी हाच अभंग ।

भजतां नडे न मायारंग ॥ ४७॥

सहस्र नामें वेष अनेक ।

दत्त दिगंबर अंती एक ॥ ४८॥

वंदन तुजला वारंवार ।

वेद श्वास हें तव निर्धार ॥ ४९॥

थकला वर्णन करतां शेष ।

कोण रंक मी बहुकृत वेष ॥ ५०॥

अनुभवतृप्तीचे उद्गार ।

ऐकुनी हंसता खाइल मार ॥ ५१॥

तपसी तत्त्वमसी हा देव ।

बोला जयजय श्री गुरुदेव ॥ ५२॥

॥ अवधूत चिंतन श्री गुरुदेव दत्त ॥